తల్లిచాటు తల్లి

కళ్ళీకథ & కళ్ళీకథ

'సరోజ యింకా రాలేదేం ?' అనుకుంది సువర్చల విసుగ్గా.

ఉదయం భర్త శ్రీనివాసరావు ఆఫీసుకు వెళ్లినప్పటి నుండీ ఖాళీగా కూర్చుంది. సువర్చలకు ఏమీ తోచడంలేదు భర్త వచ్చే టప్పటికి సాయంత్రం అయిదు దాటుతుంది. అప్పటిదాకా ఎలా గడుస్తుంది ?

ఇది సువర్చలకు రోజూ వచ్చే సమస్యే. అందుకే సరోజని రోజూ రమ్మంటుంది. ఓ రెండు గంటలు దానితో కబుర్లు చెప్పు కుంటే మిగతా టైము సినిమా పాటలతోటీ, కథలు, నవలలతోటే గడుస్తుంది. అయితే సరోజకి రోజూ వచ్చి రెండేసి గంటలు గడప డానికి వీలుండదు. రోజంతా ఊపిరిసలపని పని వుంటుంది. ఏడాది కొడుకు రాజా వున్నాడు. తలి టైములో సగం పైగా వాడి కోసమే సరిపోతుంది. తల్లి అవడం అంటే ఇరవై నాలుగు గంటల డ్యూటీ అంటుంది సరోజ. సువర్చల విషయం వేరు. సువర్చలకే ఆరు నెలలు దాటిన వయస్సు గల కూతురు రాణీ వుంది. కూతురు చేసుకోలేదు, సహజంగా ముఖపడాలను కుంటుందన్న వుద్దేశ్యంతో తల్లి సావిత్రమ్మే చూసుకుంటుంది రాణీ పనులన్నీ

కాసేపు సినిమా పాటలు విన్నాక రేడియో ఆఫ్ చేసింది సువర్చల. ఇంక వినబుద్ధి కాలేదు. నవల ఒకటి వుంది కాని, అది మొదలుపెడితే ఒక్క వూపులో చదివితేనే గాని తృప్తి వుండదు. తనకి నెమ్మదిగా చదవటం అలవాటు కాబట్టి సాయంత్రానికి నవల చదవటం పూర్తి కాదు. మధ్యలో ఆపడం యిష్టంలేదు.

లోపల సావిత్రమ్మ యింటిపని, మనవ రాలి పనితో హడావిడిగా వుంది.

సువర్చల కిటికీ దగ్గరకు వెళ్లి చూసింది సరోజ వస్తోందేమోనని. సరోజ వస్తూన్న జాడలేదు.

సరోజ యిల్లు రెండిళ్లవతల వుంది. ఇంట్లోంచి కదిలితే నిమిషంలో వస్తుంది. కానీ, యింట్లోంచి కదలదు.

సువర్చల ఫ్లాస్కులో కాఫీ తాగి వార పత్రికలు తీసుకుంది. పేరు బాగున్న కథలు రెండు చదివింది మూడో కథ మొదలు పెట్టబోతోంటే వచ్చింది సరోజ రాజాను చంకన బెట్టుకుని.

"ఏం తల్లీ యిప్పుడా రావడం ? పన్నెం డింటికి వస్తానని" అంది సువర్చల నిష్ఠూరంగా.

"బావుందే. పని కావాలా, లేదా ? అసలు వీడు రానిస్తాడని నే నను కోలేదు."

'పని పూర్తయిందని చెప్పడవన్నావు కనుక? వదిలించుకుని రావడమే.'

'కబుర్లు చెప్పినట్టు కాదు. మొగుడికీ, పిల్లాడికీ, పని మనిషికి, పాల దానికి, చాకలి దానికి-ఇంతమందికి సమాధానం చెప్పితేగాని బయటపడటానికి వుండదు. అప్పటికి కూడ ఫోన్ వస్తుందనో, మా ఆయన కోసం ఎవరైనా వస్తారనో, వుండవలసి వస్తుంది. పెళ్లి కానప్పుడయితే కాలేజీకి వెళ్లినప్పుడు నోట్సులు కూడ తీసికెళ్లకుండా వెళ్లేవాళ్ళం. లెక్చరర్లు చెప్పింది వింటే వినేవాళ్ళం, లేకపోతే యింటికి వచ్చి హాయిగా పాటలు వినేవాళ్ళం. అలా గడుస్తుందా యిప్పుడు !'

సువర్చల పడక కుర్చీలో వెనక్కువాలి,

కళ్ళు సగం మూసుకుని, 'అలా వుంటేనే నాకు యిష్టం' అంది.

ఇష్టం నాకూ వుందమ్మా. కానీ కుదరద్దూ? నీ లాంటి అదృష్టవంతులకి కుదురుతుంది హాయిగా మేట్నీకి వెళ్ళాలంటే వెడతావు. నవలలు చదవాలంటే చదువుతావు, పాటలు వినాలంటే వింటావు. వెనకాల మీ అమ్మ వుంది అన్నీ చెయ్యడానికి. బిడ్డ తల్లివి అయినా హాయిగా స్వేచ్ఛగా వున్నావు' అంది సరోజ కొంచెం అసూయ ధ్వనిస్తూ వుండగా.

సువర్చల నవ్వింది. ఆ నవ్వు వెనక తృప్తి వుంది. గర్వం వుంది.

సరోజ కాకపోయినా, ఎవరైనా ఈర్ష్య పడదగ్గ స్వేచ్ఛ అనుభవిస్తోంది సువర్చల. ఎవరైనా ఈ మాట అన్నా యిలాగే గర్వంగా నవ్వుతుంది సువర్చల.

కూతురికి మొదటి నుండీ పనులు చెయ్యడం అలవాటు లేదనీ, బిడ్డతల్లి అయ్యాక ఆ పనులు అసలు చెయ్యలేదనీ సావిత్రమ్మ అంతా తనే పూనుకుని చేస్తుంది. కూతురంటే విపరీతమయిన అభిమానం సావిత్రమ్మకి. ఆ ప్రేమతోటే తన మామూలు యింటి పనులతో పాటు రాణి ఆలనా పాలనా కూడ అంతా తనే చూసుకుంటుంది సువర్చలని ఒక్కపని కూడా ముట్టుకోనివ్వదు. పని చేస్తే కూతురు తట్టుకోలేదని ఆవిడ భయం.

తెల్లారగట్టే పాపలేస్తే సముదాయించి, పాలు కలిపి పట్టడం దగ్గర్నుంచి, రోజు మొత్తం పనులన్నీ ఆవిడే చేస్తుంది.

తల్లిచాటు తల్లి

వేడినీళ్ళు కాచి రోజు విడిచి రోజు యినా పాపకి తలంటి, సాంబ్రాణి పొగవేసి వుతికి యిస్త్రీ చేసిన బట్టలు వేసి పాపని పువ్వులా తయారు చేసి సువర్చలకి యిస్తుంది. సువర్చల కాసేపు పాపతో ఆడుకున్నాక అమ్మ కిచ్చేస్తుంది పాపకోసం వేరే మెత్తటి అన్నం వండటం, తినవని మారాం చేస్తే కబుర్లు చెప్పి తినిపించడం, సాయంత్రం మళ్ళీ స్నానం చేయించి వేరే బట్టలు వెయ్యడం, దెబ్బ తగులుతే మందు రాయడం లాంటి పనులన్నీ ఆవిడవే. డాక్టరు చెప్పినట్టు కాచి చల్లార్చిన నీళ్ళే పడుతుంది పాపకి. చలిగాలిలో తిరగనివ్వదు - పంపులో నీళ్ళు బురదగా వచ్చినా, కాలువ నీళ్ళు వాడాల్సి వచ్చినా వాడుక నీళ్లలో పటిక, తాగేనీళ్ళలో యిండుపకాయరసం కలుపుతుంది. తన నమ్మకాలు కూడ తను పాటిస్తుంది సువర్చల బాలింతరాలుగా వున్నప్పుడు విన్నెమ్మ కథ చెప్పింది గురువారం, ఆదివారం పాపని బయటకి తీసికెళ్ళదంటుంది. సకులు పారే వేళ పాపని బయటకు వదలదు.

సువర్చలకి పాపగురించి చేసే పని ఏమీ వుండదు ఒకవేళ ఏ పనయినా చెయ్య బోయినా, కూతురు అలసిపోతుందని సావిత్రమ్మ చెయ్యనివ్వదు 'నిండా ఇరవై యేళ్ళు దాటాయో లేదో నువ్వేం చేస్తావే యీ పనులన్నీ బంగారు తల్లిలా కూచో. అన్నీ నే చేసుకుంటాలే' అంటుంది. సినిమాకి తీసికెడతావన్నా యివ్వదు. 'పాప తలకింద చెయ్యేసి సరిగ్గా పట్టుకోలేక పోయిన దానివి నువ్వేం చేస్తావే యివ్వు' అంటుంది. అంత సపోర్టు అమ్మ దగ్గర్నుంచి వచ్చాక సువర్చల యింక దిగులేమి లేకుండా హాయిగా రికామీగా తిరుగుతోంది.

సరోజకా అదృష్టం లేదు చిన్నప్పుడే తల్లి పోయింది సువర్చలా, సరోజా ఒకే కాలేజీలో చదువుకునే వాళ్ళు. ఒక రోజు ఫస్టవర్లో వచ్చింది ఆ వార్త. సరోజ కళ్ళలో నీరు తిరగడం సువర్చలకి ఈనాటికీ గుర్తు. సరోజ తండ్రి మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. సవతి తల్లి ఏదో సంబంధం చూసి పెళ్ళి చెయ్యమని పోరింది. మంచి సంబంధం చూసి చెయ్యగల స్తోమత సరోజ తండ్రికి లేదు అందుకే ప్రసాదు అనే సామాన్య ఉద్యోగస్తుడితో సరోజ పెళ్ళి జరిగింది

అప్పుడు భర్తతో వెళ్ళిపోయిన సరోజ మళ్ళీ ఏడాది క్రితం కనబడింది, ప్రసాదు కి వూరు ట్రాన్స్‌ఫరు కావడంవల్ల. శ్రీనివాసరావు పనిచేస్తున్న ఆఫీసులోనే ప్రసాదు ఉద్యోగం కూడ ప్రసాద్ కలుపుగోలుమనిషి. శ్రీనివాసరావుతో ప్రసాదుకి స్నేహం కలిసింది. ఇళ్ళు కూడ దగ్గరే కావడం యింకా సులుగా వుంది.

ప్రసాదుకి సంపాదన సరిపోనంత కుటుంబ భారం వుండేది కానీ తమ్ముళ్ళు చేతికి అందడంవల్ల కాస్త కమాన వూపిరి పీల్చుకో గల్గాడు.

ఈ చిన్న వూరికి బదిలీ అయ్యాక సరోజ అత్తగారు రావడం తగ్గింది. కాలక్షేపం కావడం లేదనే సాకుతో ఆవిడ ఇక్కడ ఎక్కువ కాలం వుండకుండా విజయవాడలో ఉద్యోగం చేస్తున్న రెండో కొడుకు దగ్గరకు వెళ్ళిపోయింది.

సరోజ గర్భవతి అయింది ఆ విషయం రాసినా పుట్టింటివాళ్ళు తీసుకువెళ్ళడానికి రారని అందరికీ తెలుసు. సరోజ బాధపడు తుందని ప్రసాదు ఆ ప్రస్తావనే తీసుకు రాలేదు. అత్తగారు దెప్పుతుందేమోనని సరోజ విజయవాడలో అత్తగారింటికి వెళ్ళ లేదు. ప్రసాదు ఎంత చెప్పినా సరోజ వినలేదు. కాన్పు సజావుగానే జరిగింది. బాలసారెకి మాత్రం అత్తగారు, ప్రసాదు తమ్ముళ్ళు వచ్చి చూసి వెళ్ళారు. ప్రస్తుతం ఎవరూ రావడం లేదు.

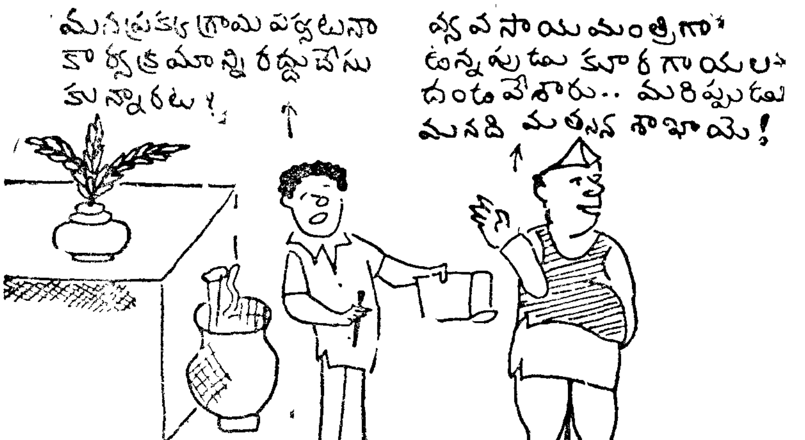

మీ క్రొత్త జాన్సన్ మిక్సర్ గ్రైండర్ పని చేస్తున్నప్పుడు పొగలు గ్రక్కే డికాక్షన్ కాఫీ కప్పుల కొలది సిద్ధం

JOHNSON®

మిక్సర్ గ్రైండర్

ఇప్పుడు

రూ. 85 ఖరీదు చేసే ఉచిత బహుమతితో లభిస్తుంది.

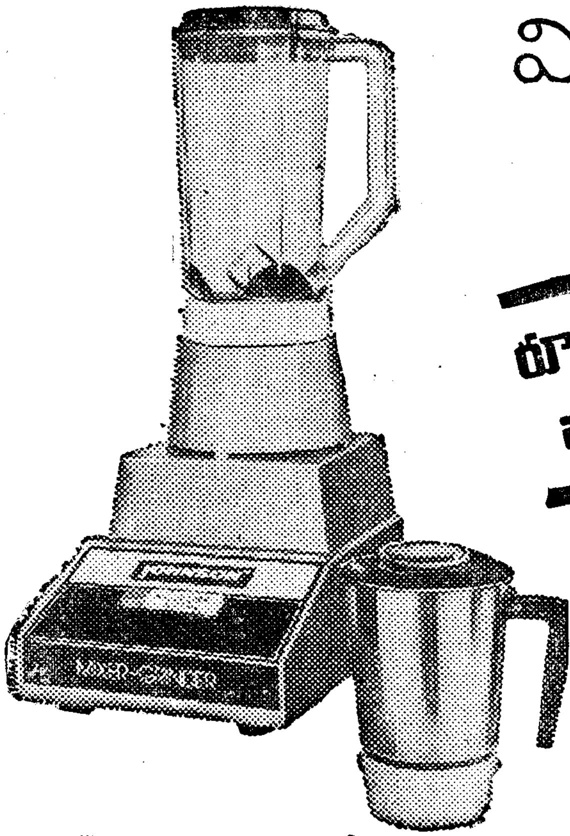

అత్యంత శ్రేష్ఠమైన తయారీ

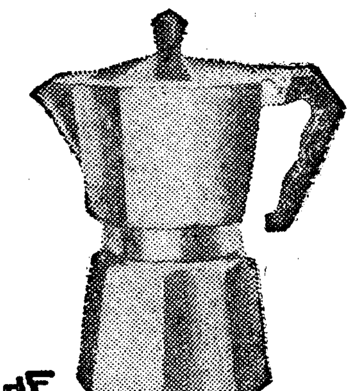

'ఇన్‌స్టెంట్ కాఫీ పర్కొలేటర్'

త్వరపడండి స్టాకు వుండునంతవరకు "ఆఫర్" వుండును!

Parade/BE/8211

JOHNSON® దక్షిణ ఇండియా వంట పనులను కూడా దిట్టంగా యెదుర్కొన తయారైంది

సరోజకి యింట్లో ఆడ సహాయం లేదు. అన్ని పనులూ సరోజవే. అందుకే ఎప్పుడూ తీరికలేని పనులతో సతమత మవుతూ వుంటుంది. స్నేహితురాలే అయినా సువర్చల జీవితం చూసి కొంచెం ఈర్ష్య పడుతుంది సరోజ. ఆ మాటే అంటే సువర్చల గర్వంగా చూస్తుంది.

*　　*　　*

సరోజ ఒక గంట వుండి పిల్లాడు ఏడుస్తూంటే యింటికి వెళ్ళిపోయింది.

అయిదున్నరకి శ్రీనివాసరావు వచ్చాడు. వస్తూనే ఒక వార్త తీసుకొని వచ్చాడు.

'నాకు కాకినాడ ట్రాన్స్‌ఫర్ అయింది' అన్నాడు వుత్సాహంగా.

కాకినాడ సువర్చల పుట్టి పెరిగిన వూరు. చదువు కూడా అక్కడే చదువుకుంది కాల క్రమేణ తండ్రి యీవూరు ట్రాన్స్‌ఫర్‌మీద రావడం, యిక్కడే రిటైరు అయి యిల్లు కట్టుకుని స్థిరపడటంతో తమకు యిదే స్వంతవూరు అయిపోయింది.

కాకినాడ ట్రాన్స్‌ఫర్ అంటే సువర్చల సంతోషంతో వుక్కిరి బిక్కిరి అవుతుందను కున్నాడు శ్రీనివాసరావు.

కాని సువర్చల మామూలుగానే వింది.

ఒకక్షణం పోయాక 'ట్రాన్స్‌ఫర్ కాన్సిల్ చేయించుకోలేరా?' అంది.

'దేనికి?' అన్నాడతను ఆశ్చర్యంగా.

'నాకు ఇక్కడ వుంటేనే హాయిగా వుంది' అంది.

తల్లిచాటు తల్లి

శ్రీనివాసరావు ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఆమె తల్లి సావిత్రమ్మ ఈ వూరు వదలి రాదు. కాస్తో కూస్తో వున్న పొలాన్ని చూసుకుంటూ, రావలసినఅద్దెలు సక్రమంగా వసూలు చేసుకోవాలి అంటే ఈ వూరు వదలటం ఆమెకు అసాధ్యం.

విషయం అర్థం చేసుకున్న శ్రీనివాసరావు 'సరే రెండు నెలలు సెలవు పెడతాను. అప్పుడు ట్రాన్స్‌ఫర్ కాన్సిల్ కావచ్చు లేదా మళ్ళీ అక్కడికే వేస్తే, అప్పుడు ప్రయత్నించి ట్రాన్స్‌ఫరు అవుకోడానికి వీలవుతుందేమో చూస్తాను' అన్నాడు.

సువర్చల తృప్తిగా చూసింది. సువర్చలకి సంతోషం కలిగితే శ్రీనివాసరావుకి సంతృప్తిగా వుంటుంది

సువర్చల తృప్తికోసమే, ఆఫీసుకబుర్లన్నీ ఏరోజు కారోజు చెబుతూ వుంటాడు శ్రీనివాసరావు. అతి సామాన్య విషయాలైనా చెబుతాడు.

శ్రీనివాసరావు సిగరెట్ వెలిగించి కుర్చీలో కూర్చుని 'ఇవాళ ఒకటి జరిగింది. మా కృష్ణమూర్తి ఒక వారం సెలవు పెట్టాడని చెప్పానుగా. పని ఆగడానికి వీల్లేదంటూ ఆఫీసరు ఆ పనంతా ప్రసాదుకి ఒప్పజెప్పాడు.'

'ప్రసాదుగారు ఏమంటారు?'

''ఏమంటాడు. నీరుకారిపోయాడు కాదనటానికి వీల్లేనిది. పేమ కరెక్టుగా టైము వంకు పనచేసి, టైముకి ఇంటికి వెడతావని ఆయనకి తెలుసు. నన్ను పీడించడానికే నా పని యిచ్చాడు'' అంటాడు.

అలా మొదలయిన పని కథ వరుసగా మూడు రోజులు వింది సువర్చల. బలవంతాన మీదపడిన పనివల్ల ప్రసాదు విసుగ్గా వుంటున్నాడో, ఎల్లా ఆఫీసర్ని తిట్టుకుంటున్నాడో చెప్పాడు. రెండు రోజుల తర్వాత ఆ పని ఆఫీసరు మరొకళ్ళకి యిచ్చాడని చెప్పాడు.

*　　*　　*

దూరపు బంధువులెవరికో సుస్తీ చేసిందని కబురు రావడంతో, సావిత్రమ్మకి అర్జంటుగా వూరికి వెళ్ళాల్సిన పని తగిలింది. 'మూడు రోజుల్లో వచ్చేస్తాను ఈ లోగా పాపకి అన్నీ జాగ్రత్తగా చూడు.' అంటూ ఏమేమి చెయ్యాలో అన్నీ చెప్పింది. సువర్చల శ్రద్ధగా వినలేదు. నాలుగు రోజుల తర్వాత మళ్ళీ తల్లి తీసుకునే పని గురించి అంత శ్రద్ధగా వినాల్సిన అవసరం కనపడలేదు సువర్చలకి. 'ఈ మూడు రోజులూ ఎల్లా గడుస్తాయి?' అన్న దిగులు పట్టుకుంది.

మొదటిరోజు బాగానే గడిచింది. రాజాతో బాగా ఆడుకుంది రాణి

రెండోరోజు రాణి ఎందుకో గుక్కపట్టి ఏడవటం ప్రారంభించింది ఎందుకు ఏడుస్తోందో సువర్చలకి తెలీలేదు. ఆకలేమోనని పాలు పట్టబోయింది. రాణి తాగలేదు. దాహం కాబోలని నీళ్ళు యివ్వబోయింది. అదీ వద్దని తోసేసింది రాణి కాసేపు చల్లగాలిలో ఆరుబయట తిప్పింది. రాణి ఏడుపు మానలేదు.

సువర్చలకి కంగారు పుట్టింది.

పాప ఏడుపు విని సరోజ వచ్చింది. 'ఎందుకే పాప ఏడుస్తోంది?' అంది 'ఏమో అర్థం కావడంలేదు' అంది సువర్చల. సరోజ కూడ ఆడించింది. కానీ, పాప ఏడుపు మానలేదు.

సరోజ రాణి కడుపు పరీక్షించి 'పాప పొట్ట చూడు ఎల్లా బిగుసుకుపోయిందో. ఒక పని చేసి చూద్దాం' అంటూ లోపలికి వెళ్ళి పేరిన నెయ్యి తీసుకుని కడుపు మీద రాసి తియ్యటి కబుర్లుచెప్పి పడుకోబెట్టింది.

ఒక గంట పోయాక రాణికి ఉపశమనం కలిగి నవ్వుతూ వుండటం చూసి తృప్తి పడింది సువర్చల.

సంతోషంగావున్న సువర్చల మనస్సులోనే,

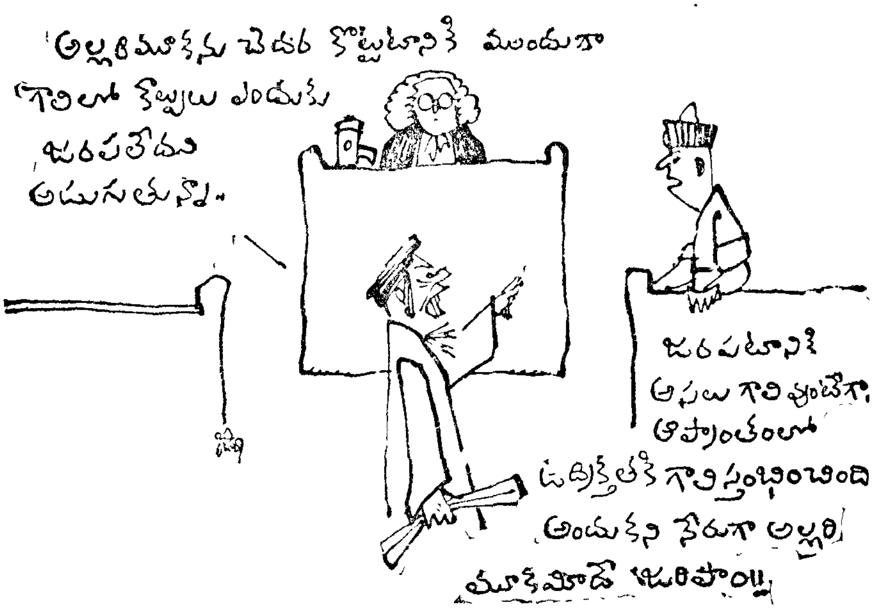

ఎక్కడో ఏదో తెలియని అసంతృప్తి వెలితి వున్నట్టు ఫీలవుతోంది ఇదివరకు ఎప్పుడో ఒకసారి అమ్మ యిలా చెయ్యడం గుర్తుంది. కాని ఎందుకు చేసిందో అప్పుడు తనకు తెలియదు.

మూడు రోజులలో వస్తానన్న సావిత్రమ్మ నాలుగు రోజులయినా రాలేదు. సువర్చలకి విసుగ్గా వుంది అప్పటికీ పనులన్నీ తగ్గిస్తోంది. పాపకు ఒక్కపూటే స్నానం చేయించి, వేరే అన్నం వండకుండా తాము వండుకున్న అన్నమే తినిపించి, కాచని నీళ్లే యిస్తున్నా, యింకా పని విసుగ్గా వుంది. వస్తానన్న టైముకు రానందుకు తల్లి మీద కోపం వచ్చింది అసలే శ్రీనివాసరావు వూరికి వెళ్లాడు. తల్లి వూళ్లో లేదు. అందుకే కాసేపు తోడు కూర్చోమని ప్రసాదుని పంపించింది సరోజ.

కాసేపు ప్రసాదు రాణితో ఆడుకున్నాడు

'ఆఫీసు కబుర్లేవయినా చెప్పండి' అంది సుజాత.

'ఇవాళ మా ఆఫీసులో రంగారావు అనే ఆయన రెండు నెలలు సెలవు పెట్టి వెడుతున్నాడు.' అన్నాడు ప్రసాదు.

'మీ ఆఫీసరు ఒప్పుకోలేదు. మామూలు కథేగా' అంది.

'అవును. కానీ తర్వాత ఒప్పుకున్నాడు.'

'ఎలా ఒప్పుకున్నాడు ?'

'ఆయనదేమీ లేదు. కింద వున్నవాళ్ళని బాధలు పెట్టడమే ఆయన పద్ధతి. ఎంత అవసరం అని చెప్పినా ఒప్పుకోలేదు ఇంకో మనిషి తన పనితోబాటు రంగారావు సీటులో కూడా చేస్తానంటే సెలవు గ్రాంటు చేస్తానన్నాడు మామూలుగానే సెలవు యివ్వ వమ్ము. ఇలా కండిషను పెడితే ఎవరూ ఒప్పుకోరని యిలా అన్నాడు.'

'చివరికెలా యిచ్చాడు ?'

'రంగారావు పని నేను చేస్తానన్నాను.'

'మీరా ?' అంది సువర్చల ఆశ్చర్యంగా. అంతలోనే సర్దుకుని 'మీరు యిదివరకు ఆఫీసరు ఒకసారి పనియిస్తే ఆయన్ని తిట్టారటగా !'

'నిజమే. నా పద్ధతే అది. అయిదింటి దాకా పనిచేస్తే నా పని అవుతుంది నాకు. నేను అయిదింటికి వెళ్లిపోతే ఆయనకు బాధ, అందుకే అప్పుడు తిట్టుకున్నాను.'

'ఇప్పుడెందుకొప్పుకున్నారు ?' అని సువర్చల అడగలేదు. రంగారావు ప్రసాదుకి చాల ఆప్తుడని శ్రీనివాసరావు చాల సార్లు చెప్పాడు యిది వరకు.

'రేపటి మంచీ మీకు కష్టంగా వుంటుంది' అంది సువర్చల సామభూతిగా.

'ఉండదు. కోరి బాధ్యత నెత్తి మీద వేసుకుంటే ఎంత పనైనా కష్టం అనిపించదు సమర్థతా, ఓపికా కూడా అవసరానికి తగ్గట్టు పెరుగుతాయి' అన్నాడు.

బయట రిక్షా ఆగిన చప్పుడు వినబడటంతో సువర్చల గుమ్మం దగ్గరకు వెళ్లి చూసింది.

తల్లి రిక్షా దిగుతోంది.

సువర్చల సంతోషంగా వెనక్కి వచ్చి రాణిని ఎత్తుకుని సంచీపట్టుకుని వస్తున్న అమ్మకు అప్పగించేసింది.

"నేను వస్తానమ్మా" అంటూ ప్రసాదు వెళ్లిపోయాడు.

సువర్చల హాయిగా, స్వేచ్ఛగా పరుపు మీద పడుకొని నవల చదవబోయింది. కానీ ఎందుకో చదవ బుద్ధికాలేదు. ఆలోచనలు వస్తున్నాయి. ఆలోచించాలనిపిస్తోంది.

* * *

పని ఎక్కువ కావడంతో ప్రసాదు ఎక్కువగా ఆఫీసులోనే వుంటున్నాడు. సరోజ ఒంటరిగా వుంటుందని సువర్చల ఎక్కువగా సరోజ యింట్లోనే వుంటోంది. తీరిగ్గా సరోజని గమనిస్తోంది. సరోజ రాజాని ఎత్తుకునే తన పని చేసుకుంటోంది బియ్యం కడిగి పొయ్యి మీద పెడుతూంటే, రాజాకి బొమ్మలిచ్చి ఆడుకోమంటోంది. స్నానం చేయిస్తూ తోచిన కథలు చెబుతోంది. జుట్టు దువ్వుతూంటే రాజా బయటకు పారిపోతూంటాడు వాడెక్కడికి వెడితే వాడి వెంట అక్కడికి వెడుతూ మొత్తానికి జుట్టు దువ్వుతూ బట్టలు తొడగడం ఒక యజ్ఞం, విప్పడం ఒక యజ్ఞం తలంటి పొయ్యడం అనేది చాలా ప్లాన్ చేసి చెయ్యవలసిన పని. వాడికి ముందుగా ఒక బిస్కట్టు యిచ్చి, వాడది తింటూ వుండగా వాడికి తెలియకుండా వంటికి నూనె, రాయాలి. తెలిస్తే వెళ్లిపోతాడు. సున్నిపిండి రాసే ముందు పంచదార యివ్వాలి. మంచిది కాదని యిచ్చీ యివ్వనట్టు యిస్తుంది. తలంటిపోస్తున్నంత సేపూ వాడికి కుతూహలం కలిగించే కబుర్లు చెప్పాలి. అప్పుడు వినకపోతే ఒక దెబ్బ వేసి ఏడుస్తువుండగానే తలంటి పోసేస్తుంది.

మామూలు ఆర్థిక బాధలూ, సంసారపు గొడవలూ వుండగానే, అన్నింటినీ మనసులో ఒక పక్కకి నెట్టి యివన్నీ చెయ్యాలి. అష్టావధానంలాంటి పనిలో మునిగిన సరోజకి సినిమాలుచూసే యోగమే లేదు. చూడాలన్న ఆసక్తి తగ్గించేసుకుంది. రేడియోలో మంచి పాటలు వస్తూంటే, కాసేపు ఆగి వినే తీరిక వుండదు. తన దగ్గరున్న పత్రికలు తీసుకో

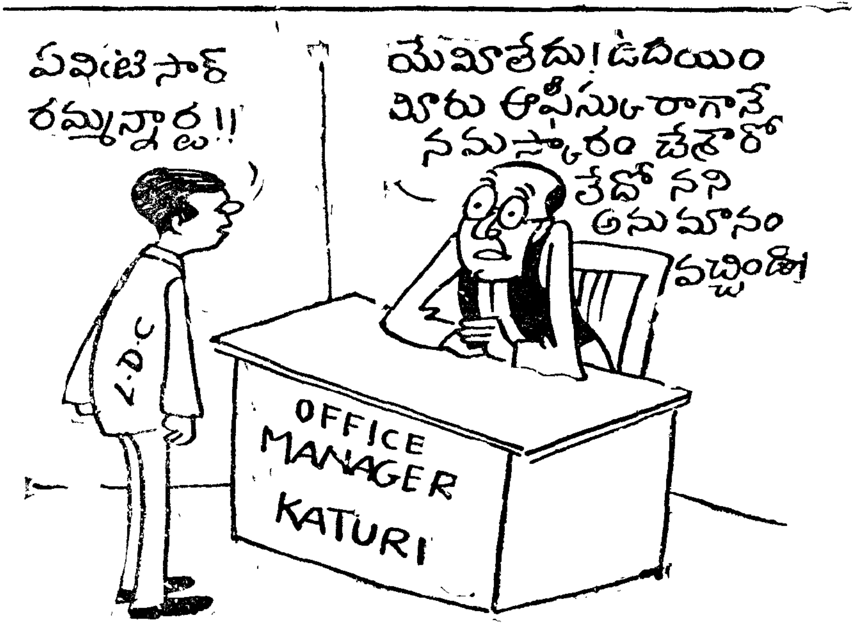

మీ గృహాలంకరణకు
కావలసిన
ఫర్నిషింగ్స్, డోర్ కర్టెన్స్
బెడ్ షీట్స్, టవల్స్
కార్ సీట్ కవర్స్
ఆకర్షణీయమైన రంగులలో
అసంఖ్యాకమైన డిజైన్లలో
లభించును.

PHONE:73708
డెకార్స్
V.H.R. కాంప్లెక్స్
బీసెంట్ రోడ్
విజయవాడ-2.

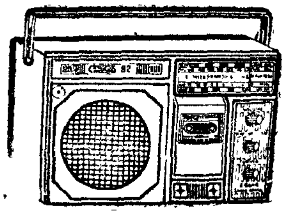

తక్కువ వెలలో కొని బాధపడవద్దు!
ఉత్తమమైనది కొని సంతృప్తి చెందండి !!

45 రోజుల ఉచిత ట్రయల్ మీద డబ్బు తిరిగి యిచ్చే ప్రాతిపైన జెనీవా-ఆల్ వరల్డ్ స్టీప్ టూ-యిన్-వన్ మోడల్ 82. మ్యాజిక్ డ్యాన్సింగ్ లైట్‌తో యిప్పుడు ఫ్యాక్టరీ ధర రు. 160/-లకే (అన్ని చేర్చి) లభిస్తోంది. ప్రతి సెట్టుతో కొత్త సంవత్సరం కానుక. రెండు సంవత్సరముల గ్యారంటీ. లైసెన్సు అవసరంలేదు భారత్‌లోని ఏ పల్లె లేదా పట్నానికైనా వి. పి. పి. లో పంపబడును. నేడే మీ ఆర్డరు పంపండి.

B.S. ENTERPRISES (WAP), C-5, New Gobindapura Delhi-110051.

కార్టూనిస్టులకు సూచనలు!

- ★ కార్టూన్‌లను మంచి డ్రాయింగు కాగితంమీద ఇండియన్ యింకుతో గీసి పంపాలి.
- ★ ప్రతీ కార్టూన్ వెనుక కార్టూనిస్టు పేరు, చిరునామా ఉండాలి.
- ★ వ్యంగ్య చిత్రాలు ప్రస్ఫుటంగా సాధ్యమైనంతవరకూ వాటిపై 'వ్యాఖ్య' చదవటానికి ముందే నవ్వించేవిగా అర్థవంతంగా వుండాలి!
- ★ వ్యాఖ్య చిన్నదిగా క్లుప్తంగావుండాలి. అక్షరాలు కుదురుగా మొదటిసారి చదివినప్పుడే అర్థం అవ్వాలి! కార్టూన్ మీద పేరూ వూరు అన్నీ రాస్తే అవి తిరస్కరింపబడే అవకాశాలుంటాయి.
- ★ సొంత చిరునామా గల తపాలాబిళ్ళలు అంటించిన కవరుగల కార్టూన్‌లను తిప్పిపంపడంజరుగుతుంది. దారిలో పోయేవాటికి మా బాధ్యతలేదు.
- ★ ఎన్నుకొన్న కార్టూన్‌లలో అన్నీగాక కొన్ని మాత్రమే ఒక్కోసారి వేసుకోడం జరుగుతుంది పరిశీలనకి ఐదారువారాలు పట్టవచ్చు.
- ★ పండుగల కార్టూన్‌లు — బాగా ముందుగా వాటి కవరు మీద ఆ "ప్రత్యేక" సందర్భాన్ని పేర్కొంటూ పంపడం అవసరం.
- ★ రంగుల కార్టూన్‌లు, పెన్సిలు బొమ్మలు, తెల్లకాగితంమీద వేసిన బొమ్మలు పంపవద్దని మనవి.
- ★ మా కార్యాలయానికి స్వయంగావచ్చి కార్టూన్‌లు అందజేసేవారు కూడా స్వంత చిరునామాగల స్టాంపులతికించిన కవరు జతచేయాలి. కాపీ కార్టూన్‌లు పంపరాదు.

— సం॥

తల్లిచాటు తల్లి

మంటే, యిష్టమే అయినా తీసుకోదు. రాజా చంపేస్తాడని భయం.

రాజాకి ఒకరోజు జ్వరం వస్తే, సువర్చల వాళ్ళ యింట్లోనే పూర్తిగా వుండిపోయింది. డాక్టరు వచ్చి చూస్తున్నప్పుడు సరోజ కళ్ళలో ఆరాటం, మందులు వాడటంలో శ్రద్ధ, తగ్గినతర్వాత ఆమె కళ్ళలో సంతృప్తి గమనించింది సువర్చల

రంగారావు తిరిగి డ్యూటీలో జాయిన్ అయిన తర్వాత ప్రసాదుకి పని తగ్గింది. సరోజకి తోడు వుండాల్సిన అవసరం కూడ లేదు సువర్చలకి.

ఇంటికి వెళ్ళింతర్వాత సువర్చలకి, ఆలోచనలు పెరిగాయి. అంతే కాదు ఒక రూపానికి వస్తున్నాయి. ఇదివరకు హాయిగా నిద్రపట్టేది ఈ మధ్య పాప ఏడుస్తుంటే తెల్లవారగట్ల మెలకువ వస్తోంది. ఒకరోజు తను లేవబోతోంటే, అప్పటికే నిద్ర మేల్కొన్న తల్లి 'నీ కెందుకే, నేను చూసుకుంటాగా' అంది ప్రేమగా. ఆ తర్వాత రాణి బాగా పెంకితనం చేసి ఏడుస్తూంటే, తల్లి గట్టిగా రాణి వీపు మీద ఒక దెబ్బ వేసి వూరుకోమనడం చూసింది. నోటమాట రాలేదు. ఏదో అనబోయి ఆగిపోయింది. కళ్ళలో సన్నగా నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

* * *

శ్రీనివాసరావు వూరు నించి వచ్చాడు. సువర్చల అన్యమనస్కంగా వుందని గమనించాడు.

'ఏమిటి అలా వున్నావు ?' అన్నాడు.

'ఏమీలేదు' అంది సువర్చల.

'కాదు ఏందుకో వుత్సాహంగా లేవు, అదోలా కనిపిస్తున్నావు.'

'ఏమీ లేదన్నాగా' అంది సువర్చల నవ్వి.

ఆది మామూలు నవ్వు లాగా లేదు. సువర్చల మామూలుగా అయితే చిన్నపిల్లలా నవ్వుతుంది. ఇప్పుడు ఆలోచనా పరురాలిగా వుంది.

'ఆఫీసుకు వెళ్ళివచ్చాను. రెండు నెలలు సెలవు పెట్టినా ట్రాన్స్‌ఫరు క్యాన్సిల్ కాలేదు' అన్నాడు.

ఇంకొంచెంసేపు ఆగి, 'ఇంకో రెండు నెలలు సెలవు పెట్టక తప్పేట్టులేదు.' అన్నాడు.

'తప్పుతుంది' అంది సువర్చల.

'అంటే'

'సెలవు పెట్టకుండా వుంటే సరి.'

'సెలవు పెట్టకపోతే జాయిన్ అవాలి.'

'అవండి'

శ్రీనివాసరావు ఆశ్చర్యంగా చూసి 'జాయిన్ అయ్యేది ఈ వూళ్లో కాదు. కాకినాడలో' అన్నాడు.

'అక్కడే, నేను కాదన్నానా,'

'నువ్వు ?'

'నేనూ వస్తాను.'

''పాప ?'

'అదీ వస్తుంది.'

'పాప పనీ, యింటి పనీ రెండూ చేసుకోవడం నీ వల్ల అవుతుందా ?'

'అందరూ చేసుకోవడంలేదూ ? అలాగే.'

'నీకు అనుభవంలేదుగా'

'అడిగి తెలుసుకుంటాను. కొన్ని తెలుసు.'

'ఇంకోసారి ఆలోచించు. పాప నిన్ను సినిమాలు చూడనివ్వదు, పత్రికలు చదవనివ్వదు, రేడియో విననివ్వదు.'

'మానేస్తాను' అంది సువర్చల దృఢంగా.

సువర్చల అన్ని జవాబులూ స్థిరంగానే చెబుతోందని నిర్ణయించుకున్నాక 'ఇంక నేను జాయిన్ అవుతున్నట్లేగా' అన్నాడు ఆఖరి సారిగా.

'జాయిన్ అయి ఇల్లు చూసి నాకు వుత్తరం రాయండి. వస్తాను లేకపోతే యిల్లు చూడమని కాకినాడలో మీ స్నేహితులకి వుత్తరం ముందే రాయండి' అంది.

* * *

శ్రీనివాసరావు కాకినాడలో జాయిన్ అయాడు. ఇల్లు దొరికిందని వుత్తరం కూడ రాశాడు. కానీ అంత బాగాలేదనీ, ఇరుకుగా వుంటుందనీ రాసి 'కాస్త మంచి యిల్లు చూదామనుకుంటున్నాను, చూశాక వస్తావా' అని రాశాడు.

'ఇప్పుడే వస్తాను' అని రాసింది సువర్చల.

సావిత్రమ్మకు మాత్రం ఈ ప్రయాణం నచ్చలేదు. 'హాయిగా ఇంకో రెండు నెలలు సెలవు పెట్టి, అవసరమైతే ఎవరిచేతనైనా చెప్పించి, ట్రాన్స్ఫరు రద్దు చేయించుకోకూడదటే' అంది. ప్రయాణం అదేరోజు అని తెలిశాక కూతురు ఒక్కర్తీ అన్నీ చేసుకో గలదో లేదో అని దిగులు పడింది. కొంతలో కొంత మేలు అవుతుందని జాగ్రత్తలన్నీ చెప్పింది. 'వచ్చేది వేసవి కాలం. పాపకి వడ దెబ్బ తగలకుండా చూడు. గది తలుపులన్నీ వేసి, కిటికీలకి తడిగుడ్డలు కట్టు. నీళ్లలో ఒక వుప్పురాయి వేస్తూండు అప్పుడప్పుడు. తాగినన్ని నీళ్లియ్యి...' అంటూ జాగ్రత్తలు చెబుతోంది.

సువర్చల బట్టలు సర్దుతూనే శ్రద్ధగా వింది అవన్నీ వుపయోగపడతాయని ఆమెకి తెలుసు

రిక్షాలు వచ్చేశాయి. సువర్చల పాపని ఎత్తుకొని రిక్షా ఎక్కింది. శ్రీనివాసరావు పెట్టెలు, సామానులు రిక్షా దగ్గరికి చేరవేస్తున్నాడు

కళ్లల్లో నీళ్లు తుడుచుకుంటూ, సావిత్రమ్మ వీడ్కోలు చెబుతూ వుంటే సువర్చల బరువైన గుండెతో అనుకుంది.

'అమ్మా, నువ్వు నన్ను అందరు తల్లులకంటే ఎక్కువగా అభిమానించావు నేను కష్టపడలేనని, నా పనంతా నువ్వే చేసిపెట్టావు. నేను బద్ధకస్తురాలననీ, శ్రమ పడలేననే వుద్దేశ్యంతో రాణికి చేసే సేవ అంతా చేశావు.

కానీ ... ...

నువ్వు యింత బాగా చేసినా నాకు ఒక రకంగా నష్టమే కలిగింది. ఏ పనీ నాకు చేత కాలేదు. పిల్ల ఏడిస్తే సముదాయించలేని అసమర్థురాలిని అయ్యాను పాపకి బాధగానీ, సుఖంగానీ కలుగుతే, నన్ను తలుచుకునే అదృష్టానికి కూడా నోచుకో లేకపోయాను.

మాతృ ప్రేమకు హద్దులు లేవు గాని, తల్లిగా నీ ప్రేమ నన్ను దాటి నా కూతురు దాకా వచ్చింది. నీ అభిమానం నా వరకే వుండి, నాతో ఆగిపోతేనే నాకు సంతోషం. పాప మంచి చెడ్డలు నా పరిధిలో నేను స్వయంగా చూసుకుంటే వచ్చే తృప్తి నాకు కావాలి. నా బిడ్డని కొట్టినా నేనే కొట్టాలి.

ఇప్పుడు నాకు రాబోయే బాధ్యతలు నేను మొయ్యలేనని నీ వుద్దేశ్యం, మా అయ్యవ వుద్దేశ్యం కూడా. కానీ కోరి బాధ్యత భుజాల మీద వేసుకుంటే ఏపని అయినా చెయ్యగల రని పనాసుగారు అన్నారు. ఇప్పుడు నాకు సుఖాలు అనుభవించాలన్న కోరిక కన్నా ఊపిరి తిప్పుకోలేని పనుల్లో సతమత మవుతూ అయినా పాప ఆలనా పాలనా చూస్తున్న ఆనందం నాకు కావాలి. ఒక తల్లిగా నాకున్న ఈ హక్కుని నువ్వు కాదన గలవా ?

నాకు ఆనందం ఎక్కడ వుందో సరోజని చూసి గ్రహించాను.

'తల్లి చాటు తల్లి'గా నేను పొందే స్వేచ్ఛలో సౌఖ్యం కన్నా 'తల్లి'గా నేను పొందే కష్టంగాని, ఆనందం గాని నాకు ముఖ్యం. ఇవన్నీ నీకు నేను చెప్పలేను. మరో కాన్పుకి నేను ఇక్కడికి రాను. నీకు నా మీద ప్రేమ వుంటే నా మనస్సుని అర్థం చేసుకో' అనుకుంది.

శ్రీనివాసరావు వచ్చి రిక్షా ఎక్కడంతో రిక్షాలు స్టేషన్ వైపు నడిచాయి.